

[Ministeren for skatter og afgifter]

gift er afholdt. Fradraget beregnes alene på grundlag af længden af den daglige befordring uden hensyn til, hvorledes befordringen er sket. Det er altså uden betydning, hvilket befordringsmiddel skatteyderen benytter, og om f.eks. flere kører sammen i én bil.

Af samme grund kan skatteydere med frikort til offentlige trafikmidler foretage fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads alene på grundlag af afstanden mellem hjemmet og arbejdspladsen.

Enhver skatteyder skal principielt medregne værdien af den faktiske benyttelse af et frikort ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jfr. statsskattelovens § 4. Da denne benyttelse imidlertid er vanskelig at konstatere for skattemyndighederne, har man hidtil undladt at beskatte brugen heraf.

De nye regler om befordringsfradrag kan medføre, at skatteydere med frikort kan opnå en skattefordel. Det overvejes derfor, om det er praktisk muligt at gennemføre beskatning af værdien af den faktiske benyttelse af frikort.

Spm. nr. S 743

Til *arbejdsministeren* (21/2 86) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at landets hjemmehjælperer får faste retningslinier – og bliver gjort bekendt med disse – for arbejdet i hjem, hvor mennesker er i behandling med kemoterapi?«

Begrundelse

Det fremgår af Fyens Stiftstidende den 20. februar 1986, at arbejdstilsynet har bedt hjemmehjælperer være forsigtige, når de har med patienter at gøre, som er under behandling med kemoterapi. Ifølge arbejdstilsynet kan disse patienter udskille farlige stoffer.

Det er spørgerens holdning, at disse arbejdsvilkår skaber en utryghed, der straks bør fjernes.

Svar (3/3 86):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har indhentet en udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

I januar 1985 udsendte arbejdstilsynet »Anvisning for omgang med visse lægemidler i hjemmene« (AT-meddelelse nr. 4.03.2). Anvisningen indeholder helt faste retningslinier for hjemmehjælperes omgang med patienter i kemoterapi.

Anvisningen er revideret i november 1985, således at den nu omfatter samtlige cytostatika, det vil sige alle kemoterapeutiske midler.

Anvisningen omfatter ansatte, herunder hjemmehjælperer, der i private hjem varetager opgaver i forbindelse med pleje af og medicingivning til patienter.

Af anvisningens afsnit om oplysning og instruktion fremgår det bl.a., at i de tilfælde, hvor en klient er i kemoterapibehandling, skal hjemmehjælperen gøres bekendt med dette, og inden arbejdet i hjemmet påbegyndes, skal hjemmehjælperen instrueres i arbejdets udførelse.

Ifølge arbejdsmiljølovgivningen påhviler det arbejdsgiveren – i dette tilfælde kommunerne – at sikre, at hjemmehjælperne får den krævede instruktion. Kommunerne har god hjælp hertil i anvisningens oplysninger om sundhedsrisici og i de detaljerede bestemmelser om arbejdets udførelse.

Arbejdstilsynets kredse vil i øvrigt kunne rådgive kommunerne, bl.a. ved udarbejdelse af skriftligt instruktionsmateriale.

Jeg kan henholde mig til direktoratets oplysninger og i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål 22.a. og 22.b. af 12. november 1985 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg om samme emne.

Spm. nr. S 746

Til *indenrigsministeren* (24/2 86) af:

Agerschou (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at en del af Ribe amtskommunes realvækst fra regnskab 1984 til budget 1986 skyldes en formindskelse af jordemodermangelen i det pågældende amt?«

Begrundelse

Gennem flere år har det været vanskeligt at få ansat et tilstrækkeligt antal jordemødre i Ribe amt. Problemet er nu delvis afhjulpet, således at amtskommunen efterhånden har nærmet sig det niveau, der allerede i 1984 var besluttet. Imidlertid betyder regeringens